Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35496
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

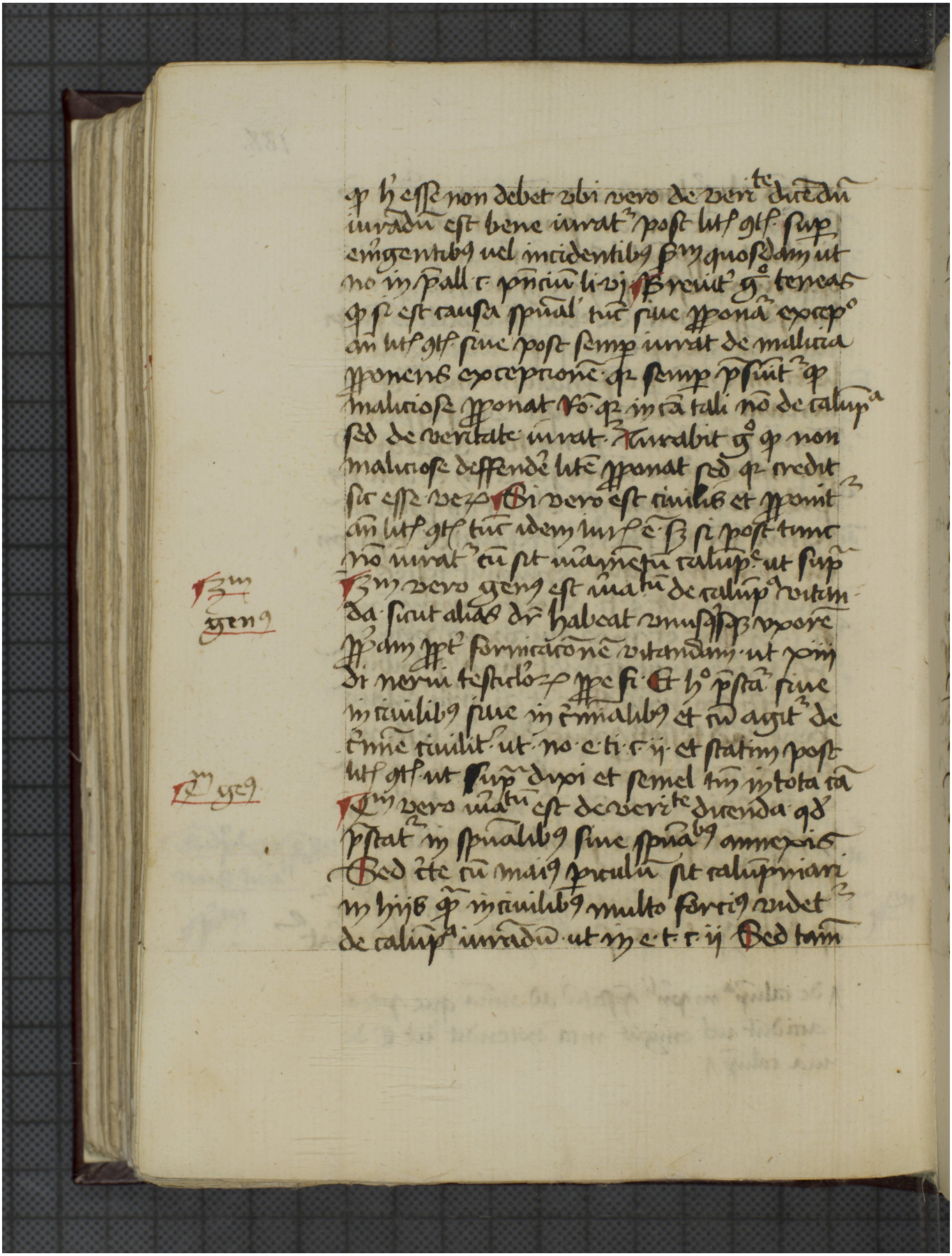

q̃ h̃ esse non debet vbi vero de veritate dicendum
iuradum est bene iurat. post litis gtis sup
emergentibus vel incidentibus p̃m quosdam ut
no in spall. r. p̃ncipium li. vj. Breuit q̃ teneas
q̃ si est causa spiual' tunc siue ponendo exceptio
an litis gtis siue post semp iurat de malicia
ponens exceptionem. q̃ semp p̃sumit. q̃
maliciose ponat. Vo. q̃ in ista tali no de calumpnia
sed de veritate iurat. Turabit q̃ q̃ non
maliciose deffendendo lite ponat sed q̃ credit
sic esse vero. Vbi vero est ciuilis et ponit
an litis gtis tunc idem iurandum. Si post tunc
no iurat cum sit magnum calumpnia ut sup
Zm vero generi est iuratum de calumpnia vitanda
generi sicut alias dn̄ habeat causam p̃ore
p̃dam ppt fornicationem vitandam. ut ponit
dt nerui testiclo. q̃ ppe si. Et h̃o p̃sta siue
in ciuilibus siue in criminalibus et cum agit de
crimine ciuilit. ut no. c. ti. r. ij. et statim post
litis gtis ut sup̃ dixi et semel tm in tota ca
Qm vero iuratum est de veritate dicenda qd
p̃stat in spiualibus siue spiuali bus omnipotis
Sed cte cum maior p̃culum sit calumpniari
in hijs q̃ in ciuilibus multo fortius credet
de calumpnia iuranda. ut in c. t. r. ij. Sed tam